

РЕШЕНИЕ

№ 7399

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13544** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Ф. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., срещу Решение № РПЗТ-78 от 02.12.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречи на материалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Конкретно сочи, че липсата на указания в обжалваното решение за предвидим срок на задържането, съответстващ на концепцията за „възможно най-кратък срок“, е съществен порок на административния акт, водещ до неговата незаконосъобразност. Твърди, че липсата на ясни мотиви представлява съществен порок на формата на административния акт и е самостоятелно основание за отмяната му. Изтъква, че задържането на търсещи закрила е крайна мярка, а административният орган не е направил преценка дали не може да бъде наложена алтернативна мярка с оглед увреждащия ефект от задържането. Моли съдът да отмени Решение № РПЗТ-78/ 01.12.2025г. на председателя на ДАБ-МС.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка. Оспорва жалбата, изразява становище за недопустимостта

й, алтернативно за нейната неоснователност, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли обжалването да бъде отхвърлено.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че Ф. Х., гражданин на А., [дата на раждане] , е подал молба за предоставяне на международна закрила на 01.12.2025 г с рег. № УП-18216/01.12.2025 г. по описа на РПЦ – [населено място] и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

С докладна записка вх. № КМ-02-1325/ 01.12.2025г. се установява, че в ДАБ е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) с вх. № 2-103/27.11.2025г., според което за Ф. Х. има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила.

След като се е запознал с писмото на ДАНС, председателят на ДАБ-МС е приел, че информацията, съдържаща се в него попада в хипотезата на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, според която чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност и с Решение № РПЗТ-78 от 01.12.2025 г. е настанил Ф. Х. в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

За да направи това административният орган е приел, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и тяхното становище е обвързващо за него, който е задължен да действа в условията на обвързана компетентност.

След като с писмо от 16.12.2025г. ДАНС е уведомила ДАБ – МС., че към настоящия момент основанията за настаняване на Ф. Х. в център от затворен тип са отпаднали, на основание чл. 45г, ал.1, вр с чл. 45б, ал.1 от ЗУБ, с Решение № РПЗТ-85/ 16.12.2025г., председателят на ДАБ – МС е прекратил настаняването му в помещение от затворен тип.

По делото е прието като доказателство по делото писмо с изх. № КП-04-149/14.01.2025 г. от ДАБ-МС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. 45в, ал. 5 ЗУБ и е процесуално допустима.

Съдът приема за неоснователно възражението на ответника, че след като е прекратено настаняването на жалбоподател за него няма интерес от обжалване. Жалбоподателят е адресат на обжалваното решение, което засяга пряко и непосредствено негови права и законни интереси и като такъв има интерес от обжалването му.

Процесното Решение № РПЗТ-78 от 01.12.2025 г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактически и правни основания за издаването му, доколкото няма нормативно изискване мотивите на решението да възпроизвеждат конкретните обстоятелства, въз основа на които са установени действия и/или поведение, възприети като застрашаващи националната сигурност от компетентния национален орган и са отразени в представената информация от ДАНС. Позовавайки се на изключителното правомощие на ДАНС по отношение на преценката дали кандидатът за международна закрила

представлява заплаха за националната сигурност и на задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно решение (ТР) № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, административният орган е посочил в мотивите на решението, че фактическите данни, въз основа на които е приел наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се съдържат именно в постъпилото от ДАНС писмо с вх. № 2 -103 от 27.11.2025 г.

Разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт.

В чл. 54б, ал. 1, т.3 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а (задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията) и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност.

Дефиниция на понятието "национална сигурност" е дадена в разпоредбата на чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, към която препраща и нормата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за Държавната агенция "Национална сигурност". Необходимостта предоставената информация от ДАНС да бъде защитена чрез съответния гриф за сигурност по реда на Закона за защита на класифицираната информация е препятствала временно възможността на жалбоподателя да се запознае с нея, непосредствено преди постановяване на оспореното решение. Осигуряването на тази възможност в хода на съдебното производство, след изискването и представянето на информацията от ДАНС, според настоящия съдебен състав в достатъчна степен обезпечава ефективното упражняване на правото на защита, поради което неоснователни са тази част от възраженията в жалбата.

Съдът не констатира допуснатото нарушение и при прилагане на материалния закон, както и в преценката на административния орган за наличие на основанията за прилагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел "своевременно разглеждане на молбата за международна закрила", но при гаранции, обезпечаващи "защитата на националната сигурност". Законосъобразно е становището на административния орган, че преценката дали даден кандидат за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС, съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС. Осъществяването на ефективен съдебен контрол, по реда на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, не предпоставя проверка на източниците на информация, използвани от органите на ДАНС при изготвяне на становището по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ поради спецификата на функционалните им компетентности. Поради изложеното, неоснователни са доводите на жалбоподателя за немотивираност на обжалваното решение. Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства в контекста и на предоставената информация от ДАНС.

В този смисъл, обоснован и съответстващ на индивидуалната преценка на относимите обстоятелства, а и на основната цел на закона – защита на националната сигурност и обществения ред, е изводът на административния орган, че в конкретния случай са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и спрямо жалбоподателя следва да бъде приложена, предвидената в чл. 45б от ЗУБ временна мярка – настаняване в помещение от затворен тип за възможно най-кратък срок до отпадане на основанията по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ. Така определената мярка и ограниченията, свързани с прилагането ѝ са пропорционални на засегнатите права и интереси на жалбоподателя, доколкото имат временен характер, който е обезпечен с нормативно предвидено периодично преразглеждане наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ по реда на чл. 45 г, ал. 2 – ал. 3 от ЗУБ. Това се подкрепя и от представеното по делото Решение № РПЗТ – 85/16.12.2025г., с което чужденецът е освободен, след отпадане на основанията за настаняването му в център от затворен тип.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 65 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РПЗТ-78 от 01.12.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: